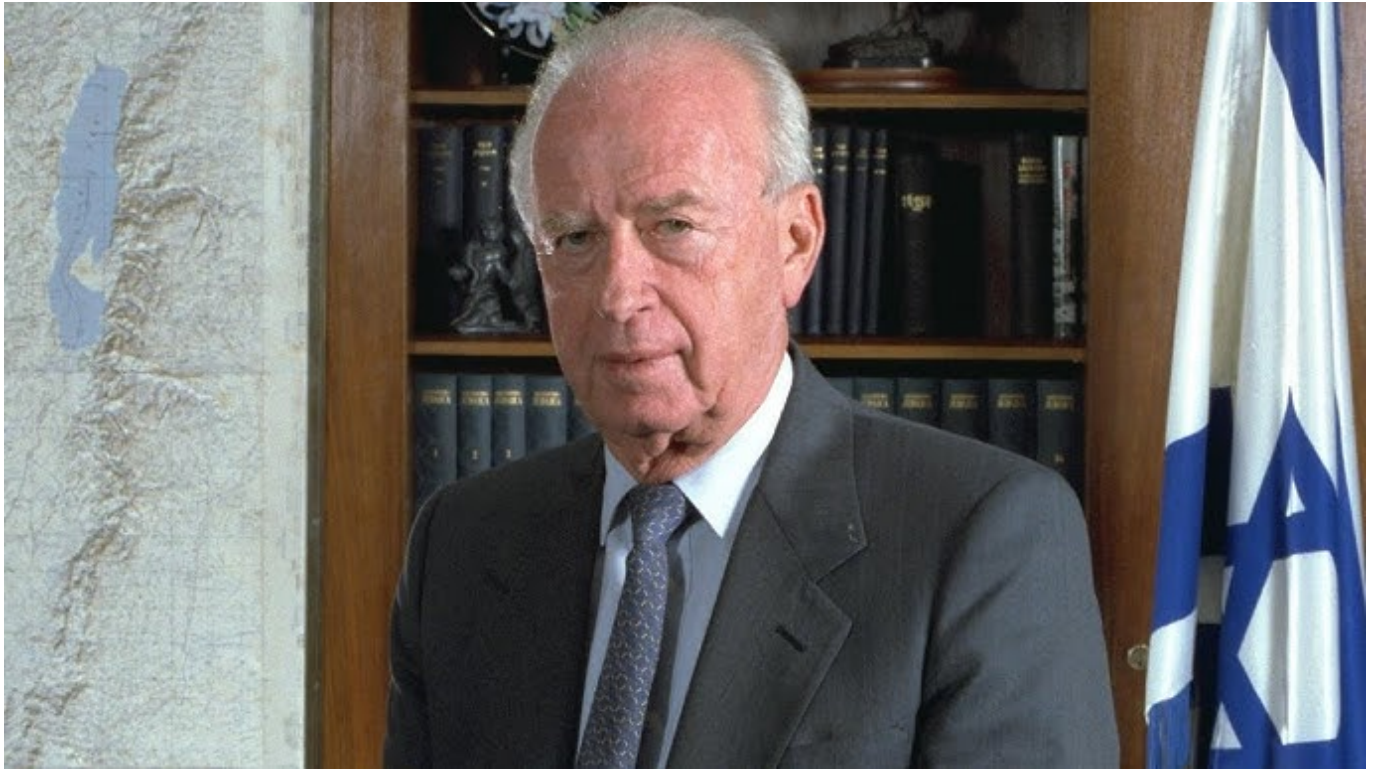


Γιτζάκ Ράμπιν, ο πρωθυπουργός που πλήρωσε με το αίμα του, την συμφωνία για την ειρήνη

/ [Επικαιρότητα](#)



Γράφει η [Μαρία Γιαχνάκη](#)

Ο [Γιτζάκ Ράμπιν](#), πρωθυπουργός του Ισραήλ δολοφονήθηκε το 1995 στις 4 Νοεμβρίου, από τον φανατικό σιωνιστή Γκικάλ Αμίλ, λίγο μετά το τέλος μιας μεγαλειώδους συγκέντρωσης που είχε πραγματοποιηθεί στο Ισραήλ υπέρ της σύναψης ειρήνης ανάμεσα στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη.

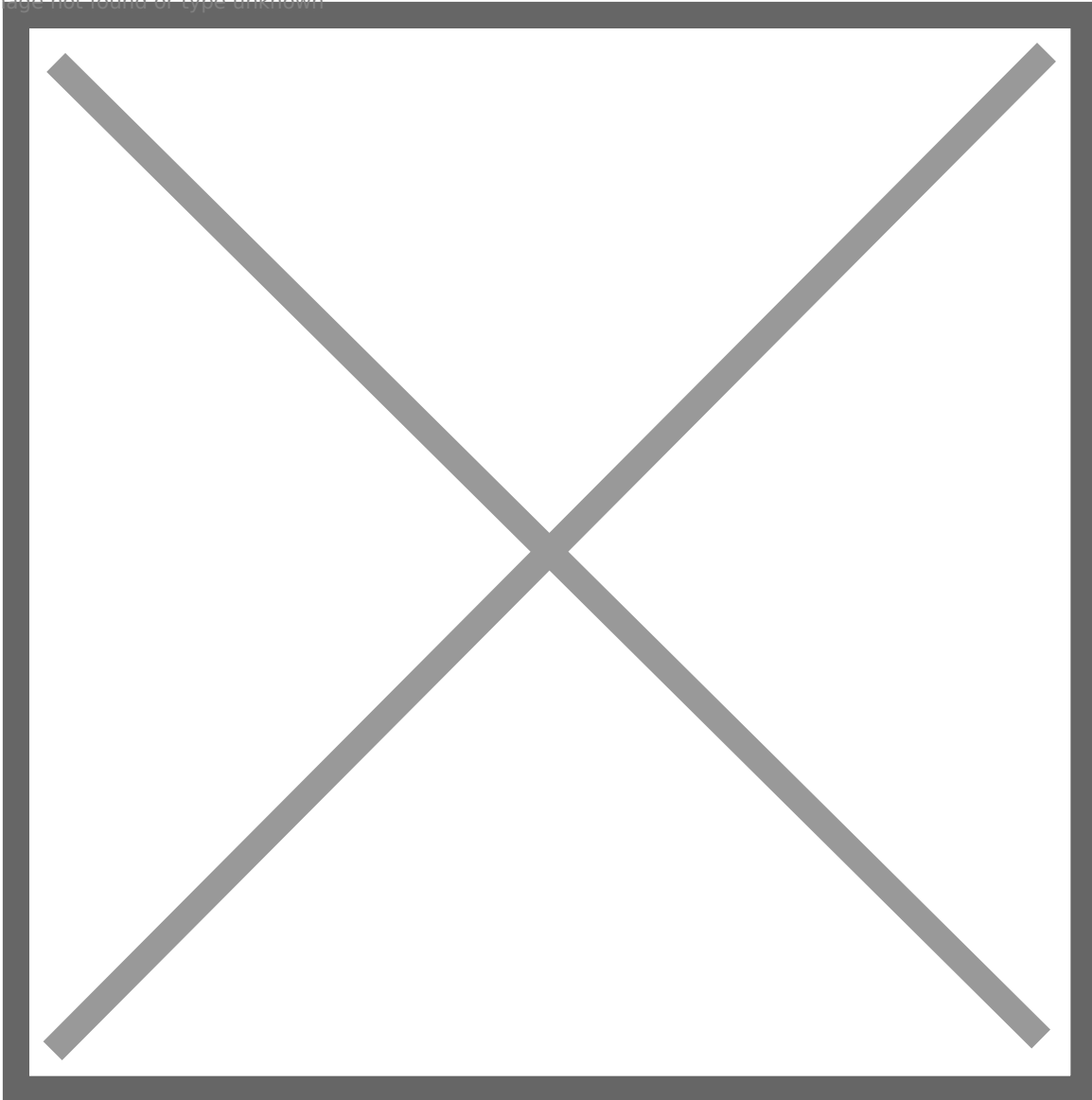
Ο Ράμπιν είχε ουσιαστικά ζητήσει την στήριξη του λαού του Ισραήλ στην προσπάθεια που έκανε για την ουσιαστική ειρήνη όπως είπε ο ίδιος.

Άλλωστε ήταν αυτός που έκανε την υπέρβαση για να σταματήσει ο κύκλος αίματος που μέχρι σήμερα καταπίνει και τους δύο λαούς.

Ο Ράμπιν είχε συναντήσει τον Αραφάτ, είχε αναγνωρίσει την PLO, την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και ο Αραφάτ είχε κάνει τη μεγάλη υπέρβαση. Είχε αναγνωρίσει για πρώτη φορά το κράτος του Ισραήλ και το δικαίωμά του να υπάρχει το 1995, από το 1948 που έγινε η αναγνώρισή του από

τον ο ΟΗΕ.

Image not found or type unknown



Τότε υπήρχε μεγάλη αντίδραση στο εσωτερικό του Ισραήλ καθώς και από τη Χαμάς που ήταν τότε καινούργια. Ακραίοι Ισραηλινοί έκαναν τρομοκρατικές ενέργειες.

Η Χαμάς είχε πραγματοποιήσει επίθεση σκοτώνοντας Ισραηλινούς με ρουκέτες, έκανε πάλι απαγωγές αλλά η συμφωνία έμοιαζε να αντέχει.

Τον Γιτζάκ Ράμπιν, τον είχαν κατηγορήσει οι αντίπαλοί του ως προδότη, αλλά ήταν ο ήρωας του Πολέμου των Έξι Ημερών και ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου, ο στρατηγός Ράμπιν, που νίκησε τον πόλεμο το 1967 και τώρα τον θεωρούσαν προδότη .

Έξι μήνες αργότερα, έγιναν εκλογές και ήταν η πρώτη νίκη του Νετανιάχου, ο

οποίος κέρδισε τις εκλογές με ελάχιστη διαφορά από τον διάδοχο του Ράμπιν, τον Σιμόν Πέρες. Η ατζέντα είχε θέματα να καταργηθούν οι συμφωνίες του Όσλο και η συμφωνία ειρήνης με τους Παλαιστίνιους.

Τα γεγονότα που ακολούθησαν έστρεψαν γι' άλλη μια φορά την πλάτη τους στην ειρήνη που τόσο επιζητούσαν οι λαοί του Ισραήλ και της Παλαιστίνης.

Ήταν 4 Νοεμβρίου του 1995 όταν ο Πρωθυπουργός του Ισραήλ Γιτζάκ Ράμπιν στάθηκε μπροστά σε ένα μεγάλο πλήθος στο Τελ Αβίβ.

Ο Ράμπιν είχε αμφιβολίες για το αν οι Ισραηλινοί θα έβγαιναν στον δρόμο ώστε να υποστηρίξουν την προσπάθειά του να συνάψει ειρήνη με τους Παλαιστίνιους.

Ο ισραηλινός πρωθυπουργός κάλεσε τους Ισραηλινούς να παλέψουν μαζί για την ουσιαστική συμφωνία ειρήνης με τους γείτονές τους.

Τότε η δημοφιλής ερμηνεύτρια Μίρι Αλόني τραγούδησε το ισραηλινό τραγούδι που έγινε ύμνος για το ισραηλινό κίνημα ειρήνης- «Shir LaShalom».

Το πλήθος τραγουδούσε στην αρχή χαμηλόφωνα και μετά με δύναμη ψυχής.

Η ερμηνεύτρια κάλεσε τον Πρωθυπουργό να τραγουδήσει κι εκείνος μαζί τους.

Ο Ράμπιν, χαμηλόφωνα αλλά με μπάσα φωνή του, διαβάζοντας τους στίχους από ένα χαρτί που του είχε δώσει κάποιος, σιγοτραγούδησε.

Όταν τελείωσε ο Γιτζάκ Ράμπιν, έβαλε το χαρτί στην τσέπη και κατευθύνθηκε στο αυτοκίνητό του. Πριν αποχωρήσει από τη σκηνή, ο Ράμπιν είπε τις τελευταίες σπουδαίες φράσεις του:

«Να μην τραγουδάμε μόνο για την ειρήνη – ας κάνουμε ειρήνη».

Ο Γιγκάλ Αμίρ, ένας 25χρονος Εβραίος, φανατικός, πυροβόλησε τον πρωθυπουργό δύο φορές, ο οποίος άφησε τελικά την τελευταία του φωνή στο νοσοκομείο.

Μετά το θάνατο του Ράμπιν, οι δικοί του ανακάλυψαν σε μια από τις τσέπες του, το χαρτί με τους στίχους του «Shir LaShalom»- το Τραγούδι για την Ειρήνη- ποτισμένο στο αίμα.

Ο Γιτζάκ Ράμπιν, μόλις ένα χρόνο πριν την δολοφονία του είχε βραβευτεί μαζί με το παλαιστίνιο ηγέτη Γιασέρ Αραφάτ, με το Νόμπελ Ειρήνης, προς τιμήν του αγώνα του για ειρήνη μεταξύ Παλαιστίνης και Ισραήλ

«Χιλιάδες άνθρωποι έκλαιγαν όλη τη νύχτα σε μια τεράστια πλατεία (τώρα

πλατεία Ράμπιν) που δεν μπορούσες να πατήσεις γιατί ήταν πλημμυρισμένη στα
κεριά, χιλιάδες κεριά

Το 1993, ο Γιτζάκ Ραμπίν και ο Γιάσερ Αραφάτ υπέγραψαν τη συμφωνία του Όσλο,
που προέβλεπε την αποχώρηση των Ισραηλινών από τη λωρίδα της Γάζας. Η
χειραψία που ακολούθησε, αν και αμήχανη, ήταν ιστορική.